

*Srednja šola
Josipa Jurčiča*

Ivančna Gorica

Iskrice

Tematska številka Obrazi prihodnosti

maj 2018, šol. leto 2017/2018

Obrazi naše prihodnosti

Novinarska ekipa Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica je bila konec aprila že četrtič zapored na sklepni prireditvi Obrazov prihodnosti, projekta časopisne hiše Dnevnik.

Tudi letos smo od njih prejeli vabilo za sodelovanje v prilogi časnika Obrazi prihodnosti, v kateri naj bi predstavili novinarske prispevke slovenskih gimnazij in drugih srednjih šol. Tudi na naši šoli smo se povabilu odzvali in se začeli pripravljati na izbrano temo, ki je bila tokrat Slovenska estrada. Osem avtorjev pod mentorstvom novinarja Dnevnika Vita Avguščina je pripravilo dvostransko prilogo Dnevnika – Obrazi prihodnosti, ki je izšla 9. marca.

Dijaki Neja Podržaj, Laura Sila, Petra Jerič, Nika Bregar, Živa Kramar, Manca Kramar, Manca Andolšek in Rok Omejec so pisali o različnih temah, ki so si jih sami izbrali in bili pohvaljeni tako s strani novinarjev kot tudi drugih bralcev. Pisali so o naših bivših dijakih Klemenu Janežiču, Nini Pušlar, Mihi Zarabcu in premišljali o poteh in stranpoteh naše estrade. Pri pisanju so se marsičesa naučili in se izkazali z zanimivimi mislimi in sklepi, premišljenimi vprašanji, jasnim jezikom na dovolj zahtevnem nivoju, a hkrati razumljivem širšemu krogu bralcev.

V projektu Obrazi prihodnosti je sicer sodelovalo več kot 30 slovenskih srednjih šol in več kot 300 dijakov. Na sklepni prireditvi 17. aprila v dvorani Šentjakobskega gledališča v Ljubljani so predstavniki Dnevnika mladim novinarjem podelili posebna priznanja. Po pogostitvi smo se odpravili še v predsedniško palačo, kjer so se dijaki pogovarjali z dr. Shirin Ebadi, prejemnico Nobelove nagrade za mir v letu 2003 in borko za pravice žensk v Iranu.

"Najpomembnejše je, da imate mladi svoje sanje," je dejala prejemnica Nobelove nagrade za mir, ki je z dijakinjami in dijaki delila dragocene življenjske izkušnje in modrost. Poudarila je, da sta demokracija in mir predvsem stanje uma in duha, saj morata izhajati iz posameznikov kot ključnih gradnikov človeštva, skupnosti. "Obojega se moramo naučiti, obenem pa moramo tudi sprejemati drug drugega, četudi se v vsem ne strinjamo," je še dejala. Dr. Ebadijeva, ki je mladim sogovornikom dejala,

naj se ne bojijo padcev, saj so ti lahko le izhodišče za rast in uspeh, je pogovor sklenila s pomembnim sporočilom spoštovanja človekovih pravic - vsi ljudje smo enakopravni in bi zato morali imeti enake pravice, a moramo poskrbeti tudi za enakopravne priložnosti povsod po svetu, je dejala.

Predsednik Pahor se je v svojem nagovoru zahvalil dr. Shirin Ebadi ter dijakinjam in dijakom, ki so do zadnjega kotička napolnili Kristalno dvorano predsedniške palače. Poudaril je, da je vesel in počaščen, da je lahko spoznal Nobelovo nagrajenko za mir, še bolj ponosen pa je, da so imeli mladi priložnost prisluhniti njenim besedam. "Vi ste obraz prihodnosti," se je dr. Ebadijevi ob koncu zahvalil predsednik republike.

Vsi naši sodelujoči dijaki in dijakinje so se s sodelovanjem v tem projektu izkazali in le želimo si lahko, da bodo k jasnemu pisnemu izražanju in premišljeni artikulaciji zanimivih tem pritegnili tudi svoje vrstnike in mogoče še koga. Ponatis člankov naših obrazov prihodnosti pa si lahko preberete tudi v tem šolskem glasilu.

Igor Gruden,

koordinator projekta Obrazi prihodnosti na SŠJJ Ivančna Gorica

Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica skozi oči Mihe Zarabca

V današnji rubriki Obrazi prihodnosti se predstavljajo dijakinje in dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica. Med bolj ali manj znanimi osebnostmi, ki so obiskovale to šolo, je tudi športnik, rokometaš Miha Zarabec. Svoje spomine in izkušnje iz gimnazijskih let ter njihov vpliv na svoje življenje je zaupal dijaški novinarski ekipi.

Miha Zarabec je slovenski rokometaš, ki ga pozna vsa Slovenija. Bil je eden izmed glavnih akterjev letošnjega evropskega prvenstva na Hrvaškem, kjer je s soigralci pokazal izjemno voljo, odločnost in borbo. Je Slovenec, ki skrbi za razvoj in priljubljenost rokometu med mladimi. Je talent, ki se je izoblikoval na Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici, kjer se je oblikovalo še mnogo drugih talentov.

Pravi, da je skrivnost v dobrem odnosu, domačnosti in veliki povezanosti med dijaki. Hvaležen je tudi za pristen odnos profesorjev in ravnatelja. Pri odločitvi za vpis ni dolgo okleval. »O šoli sem slišal samo pozitivne in dobre stvari. Moja starejša sestra je prav tako obiskovala Srednjo šolo Josipa Jurčiča,« je v kratkem intervjuju povedal Miha Zarabec. Na odločitev je vplivala bližina doma, saj je s tem še lažje uskladił šolo in šport. Spominja se svojega prvega šolskega dne, ko so ga starejši prijatelji in znanci lovili po šoli, da bi ga popisali. S sošolci pa so se hitro ujeli in postali nerazdružljivi. Ob spominu na srednješolska leta ga obdajajo pozitivni občutki, občutki sreče.

»Najbolj se spominjam, da sem vedno, ko sem naredil kaj slabega, končal v pisarni ravnatelja Milana Jevnikarja ob prijaznem pogovoru.« Srednja šola Josipa Jurčiča je s pomočjo Mihe Zarabca takrat postala državni prvak v srednješolskem rokometu. Profesorji športne vzgoje se ga spominjajo kot talentiranega, vztrajnega in delavnega fanta. Pravi, da ga je mesto v šolski ekipi praktično že čakalo, saj so mu ga priskrbeli starejši soigralci. Šolska ekipa je bila sestavljena iz igralcev dveh najmočnejših dolenjskih klubov, SVIŠ in Trebnjega, ki so se že poznali. »Mogoče je ravno to vplivalo na našo uigranost in odlične rezultate,« verjame Zarabec. Šibka točka našega športnika je bila likovna umetnost, ki mu še danes povzroča težave. Najbolj pa so ga zanimala matematika, kemija in geografija. Odmore so si s sošolci popestrili z igranjem odbojke in nogometa v šolski telovadnici. Po šoli so se zbrali v bližnjem lokalnu Princ in tam počakali na vlak. O špricanju pa pravi:

»Mislim, da smo enkrat kolektivno špricali pouk likovne umetnosti. Sam nikoli nisem šprical, sem pa rad našel kak izgovor za odhod k zdravniku.«

Šola mu je dala mnogo koristnega znanja, ki mu služi še danes. Če pa bi se lahko vrnil v srednjo šolo, bi si želel, da bi se pouk začel malce kasneje, pa tudi kakšen dodaten obrok izvrstnih kuharic ne bi bil odveč.

S sošolci ohranja stike. Dobijo se na kavi. Veliko mu je pomenilo tudi, ko so ga srednješolski prijatelji nedavno prišli spodbujati na tekmo. Žal mu je le, da se z družbo ne zberejo na srečanju ali obletnici. Miha Zarabec se rad vrne na našo šolo. »Ko srečam ravnatelja Milana, me včasih kar prime, da bi spet šel v srednješolske klopi. Dijaki mi dajejo veliko zagona za nove podvige. Na šolo sem zelo navezan.«

Na Miho Zarabca smo izjemno ponosni. Je posebitev vrednot, ki jih spoštuje tudi naša šola. Je delaven, borben, pravičen in prizemljen človek, ki za prihodnost slovenskega rokometu pusti svoje srce na igrišču.

Živa Kramar

Obrazi prihodnosti: Estrade ni

Slovar slovenskega knjižnega jezika pravi, da je estrada vzvišen prostor, oder. Veliko pa jih ob besedi estrada najprej pomisli na nekaj nekvalitetnega, slabega, obrabljenega, a vseeno dovolj slavnega, da na svojo stran pridobi večinsko občinstvo. Pa je bilo vedno tako?

Za mnenje smo povprašali pisca besedil, novinarja, popotnika, glasbenika in univerzitetnega diplomiranega teologa **Roka Terkaja - Trkaja** ter novinarja, radijskega delavca in večnega cinika, pa vendar optimista, **Miho Šaleharja**, ki trdita, da ne.

Problem je iztrošenost

Trkajevo mnenje je, da je sta iztrošenost in nekvalitetnost problema današnje estrade. Po njegovem mnenju si je mogla včasih oseba slavo zaslužiti s svojim karakterjem, znanjem, karizmo in predvsem s kvalitetnim nastopom. Za primer navaja slavnega filozofa Aristotela in umetnika Michelangela, ki sta s svojim delom in trudom spreminjala tako tisti kot

prihodnji čas. Po njegovem mnenju je danes dovolj, če se nekdo samo prijavi na resničnostni šov in upa na naklonjene gledalce.

Rok Terkaj - Trkaj pravi, da danes ni več treba biti talentiran, ampak da je treba samo biti. Za izgubo kvalitetne estrade krivi rumeni tisk in to jasno pokaže z verzom: »Ščijem ti po cajtngu, evo ti rumenga tiska!« Po njegovem mnenju lahko danes medijsko prepoznaven postane vsak teleban, če se le dovolj izpostavlja fotografskim objektivom ali pa ima za seboj dovolj neumno zgodbo. Trkaja moti tudi nekritičnost publike, ki s tem dopušča, da je nekdo »sicer kreten, vendar mu je uspelo priti na naslovnico rumenega časopisa, torej mu je uspelo«, saj je s tem postal v očeh te nekritične publike idol.

Slava sama po sebi ni vrlina

Po njegovem ni problem to, da so estradniki tudi vzorniki, ampak to, da to vlogo prevzemajo napačni ljudje. Narobe se mu zdi, da lahko danes z računalnikom prirejamo dejanski talent neke zvezde in s tem postavljamo nedosegljive cilje tistim, ki jim je ta zvezda vzor. Opozarja, da si morajo mladi prizadevati in oblikovati karakter, vrline, se truditi s svojimi konjički, da bodo čim boljši, a ne zaradi slave. Izurjena vrlina je po njegovem mnenju vredna slave, slava sama po sebi pa ni nobena vrlina. »Raje mislite s svojo glavo, zato jo nosimo na vratu.«

Miha Šalehar pa trdi, da so estradni subjekti vsi, ki se ukvarjajo s tem, da bi publiko razvedrili. Ugotavlja, da se je meja med tipičnimi estradniki, kot so pevci in igralci, ter zabavljachi publike, kot so novinarji, zabrisala. Po njegovem mnenju se spreminja predvsem naše dojemanje, kaj slavimo in označujemo za dovolj nadpovprečno, da nekoga postavimo v vlogo slavnega. Pravi, da so bili to nekoč vladarji z dovolj veliko močjo in prepoznavnostjo, nato umetniki in znanstveniki, danes pa so z razvojem množične kulture to postali pevci ter igralci.

Kultura povprečnosti

Po mnenju Mihe Šaleharja je bila z nastankom družbenih omrežji in resničnostnih šovov rojena kultura povprečnosti. Po drugi strani pa meni, da kvalitetni glasbeniki obstajajo, ampak so se zaradi pomanjkanja kvalitetnih medijev umaknili iz osrednjega medijskega prostora. Pravi, da je

bilo prej bolje, ker je bilo manj medijev, ki pa so bili strokovneje podkovani in nekvalitetni produkti niso prišli toliko v ospredje. Za izgubo kvalitetne estrade na neki način krivi javne medije, ki namenjajo premalo prostora izvajalcem, kot so Prismojeni profesorji bluza. Opaža, da je danes na sceni preveč tako imenovanih ekshibicionističnih ničetrov, katerih edini produkt je samopromocija. V ospredju ni več kvaliteten produkt, ampak sprevržena oblika sampromocije.

Estrada torej je in je ni. Vedno je bila, a nikoli nismo vedeli točnega pomena te besede in kdo se skriva za njo. V vsej tej zmedi pa bi moral veliko vlogo odigrati šolski sistem, ki bi moral mlade usmerjati h kritični presoji informacij, ki jih ponuja današnji medijski prostor. Tako bi ljudje prenehali slediti nekvalitetnim in praznim vsebinam, temu bi se prilagodil tudi medijski prostor in preusmeril svojo pozornost na izvajalce, ki bi si zaslužili naziv estrada.

Rok Omejec

Estradniki o estradi

Dandanes si težko predstavljamo življenje brez estrade, čeprav je res, da se lahko nekdo razmeroma hitro znajde kot zvezda na estradnem nebu, a tudi hitro zbledi. Dolga leta sijajo le tiste zvezde, ki si to zares zaslužijo. Kaj pa slovenski estradniki menijo o slovenski estradi? K sodelovanju smo povabili precej znanih Slovencev, vendar sta se odzvala le dva znana obraza.

Challe Salle, slovenski raper

Na vprašanje, ali je bilo težko vstopiti v slovensko estrado, je odgovoril, da to ni tako preprosto, da je to zapleten in dolgotrajen proces, potreben je tudi velik vložek časa in denarja. Kljub vsemu temu ti nihče ne more zagotoviti, da boš uspešen. Sam je začel na dnu, brez pomoči, zato ve, kaj govori. Svoj uspeh je dokazal preteklo leto s svojo glasbo, prisotnostjo na glasbeni sceni in rezultati. Zanj je neprecenljiv uspeh to, da imajo njegovi videospoti milijone ogledov, da na njegove nastope pride ogromno ljudi, ki poznajo vse njegove pesmi in jih z njim pojejo.

Pod pojmom estrada si predstavlja znane osebnosti, rdečo preprogo, dogodke, koncerte, premiere... Žal te estrade in samega dogajanja na njej ne spremlja. Misli pa, da pri nas v primerjavi s tujino ni takega poudarka na pravi estradi, kar je izrazil z besedami: »Če mediji pišejo o tekmovalcih resničnostnih šovov, kot da so zvezdniki, potem ti je vse jasno.« S tem se sicer ne ukvarja, saj ga zanimata glasba in dogajanje na glasbeni sceni. Poudaril je, da imamo v Sloveniji veliko kakovostnih izvajalcev in izvajalk. On se s svojo prisotnostjo na sceni trudi dvigniti raven in poslušnost slovenske glasbe. Meni, da mu to dobro uspeva.

Manica Janežič Ambrožič, novinarka in televizijska voditeljica

Manica Janežič Ambrožič je povedala, da se v resnici nikoli ni počutila kot del slovenske estrade, saj izraz estrada povezuje predvsem z industrijo zabave. Poklic televizijske voditeljice in novinarke je le deloma povezan z zabavo, čeprav se vsake toliko časa udeleži kakšne prireditve in se znajde v kakšni reviji. Ljudje jo po tolikih letih pojavljanja na televizijskih zaslonih poznajo in na ulici tudi prepoznajo. Na Televiziji Slovenija je začela delati kot študentka in preprosto ostala. A po vseh teh letih se je naučila, da je pomembno in modro, da človek strogo ločuje zasebno in profesionalno življenje, in tega se drži.

Meni, da v slovenski zabavni industriji dela veliko talentiranih ustvarjalcev, da pa se v zadnjih petih letih med estradniki pojavljajo ljudje, ki so preprosto znani in slavni kar tako.

Nika Bregar, Petra Jerič

Kaj je v estradi drugačnega danes?

Če bi svoje starše ali stare starše vprašali, koga so spremljali, ko so bili najstniki, bi prav gotovo našli nekaj takrat znanih glasbenikov in filmskih zvezd. Kako pa je danes?

Med zvezdniki idoli je vse več tako imenovanih youtubarjev ali vlogarjev, ki na svojem kanalu dnevno predstavljajo sebe, svoja prepričanja in svoj življenjski slog. Youtubarstvo se je po svetu začelo razvijati že kmalu po ustanovitvi, leta 2005. Takrat so se začeli za ta hobi odločati tudi Slovenci, vendar so zaradi strahu pred neuspehom objavljali videoposnetke kar v angleščini. Skozi leta pa se je število ljudi, ki so pripravljene svoj prosti čas porabiti za gledanje videoposnetkov na youtube, povečalo, zato so začeli nastajati videi tudi v slovenščini.

Lepa afna

Ena prvih, ki so se odločili za ta korak in dosegli veliko prepoznavnost, je lepotna vlogarka **Lea Filipovič**, znana kot **Lepa afna**. Lea je po poklicu radijska voditeljica, za vloganje pa se je čisto spontano in brez pričakovanj odločila pred tremi leti. Danes ima na svojem kanalu že skoraj 28.000 naročnikov. Lea pravi, da je najpomembneje, da ostaneš zvest samemu sebi in svojemu področju ter da zgradiš pošten in dober odnos z gledalci, jim pustiš blizu in z njimi redno komuniciraš.

Njena publika so večinoma mlada dekleta, ki jih zanimajo različni modni triki in nasveti. Te ji brezpogojno zaupajo, njena naloga pa je po njenih besedah to, da svojo samozavest in pozitivno energijo prenaša tudi na njih. Prav tako skrbi za to, da tudi ko ne objavlja videoposnetkov, ostaja aktivna na drugih družbenih omrežjih. K ogledu njenih vlogov zagotovo pritegnejo njena iskrenost, odprtost in ljubezen do tega, kar počne. Po vsej verjetnosti bo njen kanal še naprej rasel, saj si vsako dekle že ob kliku na enega od njenih videoposnetkov zaželi, da bi vedelo kaj več o lepoti in ličenju.

Cool fotr

Drugi primer človeka, ki mu je uspelo s preprosto idejo, je **Jani Jugovič** (na fotografiji Jane Šnuderl). Vlogati je začel pred komaj enim letom in ima že neverjetno število naročnikov in ogledov. Jani je že leta 2010 dosegel delno prepoznavnost s sodelovanjem v resničnostnem šovu Gostilna išče šefa, vendar si je večjo slavo pridobil lani, ko je ustanovil stran na facebooku in

kanal na youtube z imenom **Cool fotr**. S partnerico Tejo sta se odločila, da bosta žrtvovala velik del zasebnosti, da lahko z svojimi gledalci delita svoje družinsko življenje. Kot pravi sam, je gledalcem všeč, da so v videoposnetkih vedno to, kar so, a hkrati delujejo kot popolna družina. Ne manjka niti povezovanja z gledalci prek nagradnih iger, nasvetov in raznih dogodkov. Mnoga podjetja so že v prvem mesecu prepoznala potencial in ga izkoristila za promocijo najrazličnejših izdelkov. V manj kot enem letu sta na facebooku in youtube presegla številke mnogih drugih slovenskih youtubarjev. Na facebooku, kjer sta najaktivnejša, imata namreč že skoraj 53.000 sledilcev.

Denise Dame

Lahko pa si gledalce pridobiš na malo drugačen način. Lahko izkoristiš svoj pogum, brezmejno samozavest in igralski talent. To je storila koroška lepotica **Denise Fink**, znana kot **Denise Dame**, ki je pred pol leta nasmejala in hkrati šokirala slovensko javnost s svojim videoposnetkom My 5000 € Gucci Haul. Denise je zaslovela praktično čez noč. Kdo bi si mislil, da bo danes imela že krepko več kot 16.000 naročnikov. Pod videoposnetki ima sicer precej žaljivih komentarjev, vendar je število ogledov njenih posnetkov neverjetno.

Pred kratkim je v Celju organizirala srečanje z oboževalci in pravi, da jih je prišlo veliko. Je pa njena slava močno vplivala tudi na njeno manekensko kariero, saj ji, odkar ima kanal, ponudb ne primanjkuje. Ne glede na vse ve, kakšne videoposnetke mora snemati, da ji bo uspelo.

Kaj je torej pomembno pri teh videih? Pomembno je, da so sveži, ustvarjalni, ne pretirano dolgi in tudi kakovostni. V teh časih si vsak lahko nakupi opremo in se snema, a vprašanje je, ali bo imel posnetek tisto, kar bi ljudi motiviralo, da si vzamejo čas, da si ga ogledajo. Veliko je že uveljavljenih youtubarjev in veliko ljudi, ki jih le posnemajo, a je s posnemanjem zelo težko priti do uspeha. Ključ je, trdijo sogovorniki, da odkriješ, v čem si drugačen, in se ljudem na inovativen in nevsiljiv način skušaš približati.

Manca Andolšek

Klemen Janežič – Medijski prostor za nepomembne informacije

Klemnu Janežiču, gledališkemu igralcu, ki je zaslovel z vlogo v filmu Pot v raj in v televizijski nadaljevanki Usodno vino, beseda estrada ne pomeni nič. "Zame ta beseda označuje umetno ustvarjeni medijski prostor za informacije, ki se mi zdijo popolnoma nepomembne," je bil jasen.

Pravi, da nima problema s tem, da nekdo sledi ustvarjalcu, izvajalcu, umetniku, športniku... Da spremlja njegovo delo, njegov razvoj, prebere njegov intervju... Pravi, da tudi sam sledi nekaterim posameznikom, ki ga navdušujejo ali zanimajo. »Me pa res ne zanima, kam hodijo na morje, kako so oblečeni in kje so jih nazadnje opazili.

Konec koncev je to njihov intimni prostor, ki bi ga bilo potrebno spoštovati. Problem voajerizma je z novo tehnologijo dobil še večje razsežnosti in iz lastnih izkušenj vem, kako hitro se lahko znajdeš v neprijetni situaciji. Ljudje, ki si želijo biti v medijih na vsak način, so za to pripravljeni storiti vse. Temu smo priča vsak dan, ko v tisku, pa ne samo rumenem, kar mrgoli ekshibicionistov.«

Je pri nas estrada pojmovana drugače kot v Evropi?

Mislím, da estrada ni prava beseda. To, da so ustvarjalci, kot smo igralci, javne osebe, je popolnoma jasno. Ljudje nas gledajo, v kritikah razpravljajo o našem delu in podobno. Ampak to ne pomeni, da ima javnost dovoljenje za vpogled v moje življenje, mojo intimo. Meja, kaj je okusno vključiti v medijske objave, pa je že zdavnaj izginila. Na žalost.

Kateri je bil pglavitni razlog, da ste se odločili za igralstvo?

Kulturno društvo Stična je odigralo veliko vlogo pri tem. V drugem letniku gimnazije na Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici sem začel sodelovati s skupino Drzne in lepi v Stični. Režiser Dejan Spasić in igralska ekipa so me s predstavo Kava, čiki, alkohol in živci navdušili nad zamisljivo, da bi šel na sprejemne izpite. Naslednji dve leti je bila to moja glavna obsedenost.

Ste takrat že vedeli, da boste vi in igra nekoč povezana?

Ne, je pa to bila želja. Vedel sem, kako težko je narediti sprejemne izpite, kako majhen odstotek prijavljenih uspe priti na akademijo. Iskreno sem vesel, da so se stvari izšle meni v prid.

Ste imeli v primeru, da izpita ne bi opravili, pripravljen kakšen drug izbor?

Niti ne vem natančno, kaj sem izbral kot druge izbore. Ni bilo pomembno, čeprav sta me starša previdno opozarjala na možnost, da mi ne bi uspelo. Ko pa sem izvedel, da sem opravil sprejemne izpite, je bilo noro. Res lep trenutek za vso družino.

Potem so vas zaposlili v SNG Drama Ljubljana?

Kakšen teden sploh nisem verjel, da sem zaposlen. Vsi namreč vemo, kakšni časi so bili pred petimi leti in so še vedno za zaposlovanje mladih. Sploh na področju kulture. Delati v SNG Drama Ljubljana so bile moje sanje. Enostavno najboljši gledališki ansambel, pa ne samo v Sloveniji. Zdaj, ko sem dodobra spoznal še vse ostale zaposlene v Drami, je ne želim nikoli zapustiti. Zaradi vseh teh ljudi imam zelo lepe spomine na svoje začetke v Mali drami. Svoj poklic obožujem in ga ne bi zamenjal za nič na svetu.

Kakšni so bili občutki slave po začetku snemanja televizijske serije Usodno vino?

Snemanje Usodnega vina je bilo odlično doživetje. Veliko dela pred kamero, različni soigralci, s katerimi drugače ne igram, velika snemalna in produkcijska ekipa. Bilo je torej res zanimivo obdobje, v katerem sem se veliko naučil. Slava... Slava je smešna beseda. Postal sem bolj prepoznaven, reciva tako. Ljudje te pač prepoznajo, se slikaš, daš avtogram in jih s tem osrečiš. V tem ne vidim nič slabega. Izkušnje z oboževalci so bile v veliki večini dobre, kdaj pa kdaj se je našlo kaj neprijetnega, ampak nič hujšega.

V čem vidite bistveno razliko med igranjem v živo in igranjem pred kamerami?

Iskreno se mi zdi največja razlika to, da lahko pri snemanju rečeš stop in ponoviš, v gledališču pa tega ni. Publika v gledališču prinese s seboj energijo, ki napolni dvorano, in ko stopiš na oder, to začutiš. Pri snemanju je drugače, okoli tebe je ekipa, snemalci, tonski mojstri, rekviziterji, scenski delavci... Skratka, veliko različnih dejavnikov je, ki vplivajo na igralca. Ta pa mora vse to sprejeti in odigrati svojo vlogo. Ne glede na to, kaj se dogaja okoli njega. Za to sta potrebni sproščenost in samozavest. Zaupanje vase.

Laura Sila, Neja Podržaj

Nina Pušlar – Moj glavni cilj ni biti slavna, ampak biti pevka

Nina Pušlar je slovenska pevka, v zadnjem času pa se je preizkusila tudi kot gledališka igralka v predstavi Cvetje v jeseni. Na slovenski sceni je že 13 let. Kot pravi sama, uspeh doživi v trenutkih, ko premaga svoja prepričanja.

Nina Pušlar je pri sedemnajstih letih zmagala na Bitki talentov. Sama pravi, da se je odnos publike do nje precej spreminjal in da se sedaj s publiko razume veliko bolje kot pred leti. Ne glede na starostno obdobje, pa je bil zanjo vedno izziv sprejeti kritiko. Z leti čedalje bolj ceni konstruktivno kritiko, zaradi katere lahko postaneš boljši. Sicer je prepričana, da je obdobje odraščanja doživljala kot vsaka druga najstnica.

Kaj za vas pomeni biti del estrade?

Zame je biti del estrade biti na odru.

Obstaja kakšen poseben trenutek, ko ste se počutili slavno?

Seveda, nikoli ne bom pozabila trenutka, ko sta me nečaka prosila za avtogram – takrat sem se zgrozila nad paradigmo slave.

Ne delite veliko informacij o sebi?

Res je, želim si, da moje zasebno življenje ostane zasebno in s tem tudi vsi ljudje, ki so v njem. Pomembno se mi zdi, da spoštujemo zasebnost. Nisem na sceni zato, ker bi mi bila pomembna slava in njen blišč, temveč enostavno zelo rada pojem. Moj glavni cilj ni in nikoli ne bo biti slavna ali zvezda, temveč biti pevka.

Ste aktivni na socialnih omrežjih?

Vsekakor so eden pomembnih načinov komunikacije, še posebej z mladimi, vendar menim, da je še vedno najpomembnejši neposreden, pristen stik z občinstvom na koncertih in drugih prireditvah. Socialna omrežja so le dodana vrednost oziroma možnost, da te ljudje bolje spoznajo in razumejo ter da jih preko njih povabiš na neposredno doživetje svoje glasbe na koncertih.

Ali zaradi slave čutite pritisk?

Ja, čutim veliko pritiska. Najhujši je po mojem mnenju notranji pritisk, saj sem sama svoj najzahtevnejši poslušalec in gledalec, svoj največji kritik. Kar pa pomeni tudi, da moram sama opraviti s pritiskom in ga primerno uravnotežiti. Kadar me ljudje prepoznajo v vsakodnevem življenju, imam samo lepe izkušnje in se z veseljem fotografiram in pogovorim z njimi.

Kdo je bil vaš vzornik ali vzornica?

Ne boste verjeli, to je bila Britney Spears v svojem zgodnjem obdobju. (Smeh.)

Se je vaš pogled na zvezdnike spremenil, odkar ste ena izmed njih?

Ne glede na to, kaj ljudje govorijo o meni in kako se vedejo do mene, se sploh ne počutim kot zvezdnica. Kljub temu pa zdaj malo bolje razumem, kako se zvezdniki počutijo.

Sta vas uspeh in slava spremenila?

Seveda sem se skozi leta spremenila, vendar se tekom življenja spreminjamo vsi ljudje. Odrasla sem in spoznala mnogo stvari. Nekatero

stvari so mi postale bolj pomembne, nekatere manj. Težko pa rečem zase, da sem uspela. Spoznala sem, da nikoli ni konca napredovanju. Vedno se lahko učiš, razvijaš in odkrivaš nova področja v svojem ustvarjanju in življenju, vedno znova se pojavijo novi cilji, ki jih skušam doseči.

Nasvet nekomu, ki poskuša uspeti?

Da sploh ne poskuša uspeti, ampak naj enostavno le dela to, kar ga ali jo veseli in v čemer resnično uživa.

Kaj vam pomeni izraz estrada?

Estrada je zame tisto, kar je slovenska javnost povzdignila na piedestal, kar se ji zdi všečno in pomembno, česar si enostavno želi.

Manca Kramar

Iskrice št. 3, tematska številka Obrazi prihodnosti, šolsko leto 2017/2018

Izdala in založila: Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Za izdajatelja: Milan Jevnikar, ravnatelj

Mentor in urednik: Igor Gruden